

symptomencomplex de toediening van sulfonamides aan. Hoewel overtuigd van het nut der chemotherapie in zware gevallen van bacillaire dysenterie 1) mag deze mijns inziens reeds daarom niet als routine-behandeling worden toegepast, omdat deze middelen ook volgens onze eigen ervaringen niet ongevaarlijk zijn en omdat er zelfs verkregen of aangeboren overgevoeligheid voorkomt.

Op verzoek van de Amsterdamsche Chininefabriek probeerden wij dit jaar het sulfanilylguanidine 2), dat om den ander aan de wegens dysenterie opgenomen patiënten werd toegediend. De dosis bedraagt \pm 6 g dd. Bij kinderen wisselt deze van 100 tot 200 mg per kg lichaamsgewicht. Gemiddeld duurde de kuur 4 tot 6 dagen. Met chemotherapie werden behandeld 33 van de 63 bacteriologisch bevestigde en 4 van de 13 op klinische en epidemiologische gronden als dysenterie gediagnosticeerde gevallen.

I. Chemotherapie + dieet: 2 jonger dan 1 jaar; 22 van 1-11 jaar, 13 ouder dan 11 jaar.

II. Uitsluitend dieetbehandeling: 2 jonger dan 1 jaar; 18 van 1-11, 18 ouder dan 11 jaar.

De diarree duurde bij groep I gemiddeld 2 tot 6 dagen, tegen 3.3 dagen bij groep II. Op den duur der koortsperiode had het praeparat geen invloed: 1.3 tegen 1.0 dag. In groep I kwamen geen, in groep II twee sterfgevallen voor. Het eene betrof een man van 70 jaar, die aan bronchopneumonie overleed. Dit sterfgeval, hoewel geen gevolg van de dysenterie, zou door sulfonamidebehandeling misschien rechtstreeks te voorkomen zijn geweest; het andere, zooals bij de obductie bleek, veroorzaakt door een losgeraakt dilatatiethrombus uit het hart, zeker niet.

Encephalitis zagen wij in elke groep 15 maal. Invloed van chemotherapie op deze complicatie is niet waarschijnlijk, daar cerebrale stoornissen bij 7 van de 30 patiënten bestonden vóórdat de diarree begon, terwijl zij zich bij meer dan de helft der zieken reeds in de eerste 24 uur der ziekte voordeden (gemiddeld na 1.8 x 24 uur).

Daar de voornaamste doodsoorzaken van bacillaire dysenterie de in het begin der ziekte ontstaande encephalitis en shock zijn, lijkt mij behandeling met de niet ongevaarlijke en thans slechts schaars verkrijgbare sulfonamides, als routine-methode niet aan te bevelen.

Amsterdam, 27 Nov. 1944

A. P. VAN DER WEY

BERICHTEN

BRIEFWISSELING

BERICHT AAN ONZE ABONNÉ'S

Wie het inteekegeld 1944 voldaan heeft, blijft zonder verdere bijbetaling de noodnummers voorloopig gedurende drie maanden gratis ontvangen. Nieuwe abonné's behoeven voorloopig slechts den halven abonnementsprijs te voldoen.

REDACTIE

BINNENLAND

JAARVERSLAG 1943 VAN HET ROTTERDAMSCH RADIO-THERAPEUTISCH INSTITUUT. — In het jaarverslag zijn het geneeskundige deel en het zakelijke van elkaar gescheiden. Het eerste bevat belangwekkende mededeelingen van dr. DEN HOED over Röntgencontactbestraling. Uit het tweede deel zij het volgende vermeld: de toeloop van nieuwe patiënten nam aanmerkelijk toe en bedroeg 1372, terwijl 741 oude patiënten werden behandeld. Onder dezen waren 710 mannen, 987 vrouwen en 416 kinderen. Een tabelletje geeft aantal en aard der behandelingen aan. Op elk gebied is een sterke toeneming der behandelingen vast te stellen, slechts het aantal oppervlakkige Röntgentherapie-applicaties is gedaald, eensdeels door dikwijls voorkomende defecten aan het toestel, anderzijds door verandering der indicaties. Het grensstralentoestel bleek steeds meer aan zijn doel te beantwoorden.

1) D. HERDERSCHÉ en A. P. VAN DER WEY, *N. T. v. G.*, 166, 1944.

2) J. L. HENDERSON, *Brit. med. J.*, 4291, 1943; *ref. Schw. med. Wschr.*, 73, 1261, 1943.